

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 720/2014-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. novembra 2014 predbežne prerokoval sťažnosť I. M., zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Kotlíkom, Karloveské rameno 6, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 ObdoV 8/2014 z 3. júla 2014 a sp. zn. 4 Obo 64/2013 z 30. decembra 2013 a Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 67 Cbi 371/2000 zo 14. augusta 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. M. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. októbra 2014 faxom a 21. októbra 2014 poštou doručená sťažnosť I. M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie „*najmä ust. čl. 46 a nasl. Ústavy SR*“ rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 1 ObdoV 8/2014 z 3. júla 2014 a sp. zn. 4 Obo 64/2013 z 30. decembra 2013 a Krajského súdu v Bratislave (ďalej len

„krajský súd“) sp. zn. 67 Cbi 371/2000 zo 14. augusta 2013 (ďalej spolu aj „napadnuté rozhodnutia“).

2. V návrhu na rozhodnutie vo veci samej sťažovateľ ústavnému súdu navrhol, aby vyslovil porušenie „*jeho základných práv a slobôd*“ (ktoré v petite bližšie neuviedol, pozn.), zrušil napadnuté rozhodnutia a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie, zakázal súdom porušovať jeho základné práva a slobody a priznal mu náhradu trov konania.

3. Sťažnosť sťažovateľa v predloženej podobe nespĺňala náležitosti ustanovené v § 20 a § 50 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Ústavný súd zistil, že sťažovateľ spolu so sťažnosťou nedoručil napadnuté rozhodnutia najvyššieho súdu a krajského súdu. Navyše, v súvislosti s napadnutými rozhodnutiami najvyššieho súdu a krajského súdu sťažovateľ (prostredníctvom právneho zástupcu) v petite a ani v texte sťažnosti (pozri bod 1) explicitne neuviedol, porušenie ktorých základných práv, resp. slobôd napáda (bod 2).

4. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde sa k návrhu na začatie konania musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom. Podľa § 50 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať, ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili. Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

5. Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania, čo osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom. Ustanovenie § 20 zákona o ústavnom súde sa v celom rozsahu vzťahuje na sťažnosť podľa § 49 a nasl. zákona o ústavnom súde.

6. Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd má v Ústave Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde). Až na výnimky, ktoré v danej veci nie sú relevantné, je ústavný súd pritom viazaný návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

7. V súvislosti s – v bode 3 – uvedenými nedostatkami ústavný súd pripomína, že daný rozsah nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí, aký vyplýva z podania sťažovateľa, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, IV. ÚS 322/2010, IV. ÚS 399/2010, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 267/2010, II. ÚS 309/2010, III. ÚS 262/2010, III. ÚS 210/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010). V tejto súvislosti ústavný súd už vo svojom uznesení sp. zn. II. ÚS 117/05 z 11. mája 2005 uviedol: „Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom.“

8. V neposlednom rade ústavný súd dodáva, že sťažovateľ, kvalifikovane zastúpený advokátom, sa v súvislosti s napadnutými rozhodnutiami v petite sťažnosti domáha vyslovenia porušenia základných práv a slobôd bez toho, aby konkrétne uviedol, ktoré práva boli v jeho prípade porušené (aj v texte sťažnosti v tomto ohľade nedostatočne uvádza „*najmä ust. čl. 46 a nasl. Ústavy SR*“, pozn.).

9. Ústavný súd preto aj so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľa konštatuje, že sťažnosť vykazuje také nedostatky náležitostí predpísaných ústavou a zákonom o ústavnom súde (body 3 a 8), že nie je možné preskúmať splnenie hoci len procesných podmienok konania pred ústavným súdom, a preto ju z uvedeného dôvodu odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. novembra 2014